

KDYĀ½ SE DVA HĀ•DAJĀ• - NĀŠKDY SE PAK NESMĀŠJE NIKDO ...

PondĀĀ-, 13 prosinec 2021

Tak vĀĵm tu nadĀĀ-m pĀĵr
trochu drsnĀĵĀĵĀ-ch vtípĀĵ, snad
pro vyrovnĀĵnĀ- tĀĀ pĀĀĀ-ĀĵernĀĀ kovidovĀĀ nĀĵlady. VĀĵechno vĀĵude naĀĵtvĀĵno jest,
a demonstrovat se bude, i kdyby na chleba nebylo. PĀĀĀipomĀ-nĀĵ mi to
takovou starou bajku, jak se hĀĵdajĀ- dvĀĵ vesniĀ•anky, jestli je to pole
poseĀĀeno nebo poĀĀato... KonĀĀ- to smrtĀ- obou, protoĀĀe nepozornĀĀ a rozĀĵĵĀĵkanĀĀ spadnou z
Āĵvky do ĀĀĀ-ĀĀky. A jen se nad vodou naposledy zablesknou dvĀĵ ruce - jedna
mĀĵvĀĵ "jako srpem", druhĀĵ "jako kosou". Jo, podle hesla: ĵĀĵ se nevzdĀĵm za
ĀĀĀĵdnou cenu!

SedĀ-m tak hladovĀ½ v obĀ½vĀĵku a ĀĀekĀĵm na veĀĀeĀĀĀmi, kdyĀ¼ slyĀĀĀ-m
manĀ¼elku, jak se mĀĵ z kuchynĀĵ ptĀĵ, jestli chci hovĀĵzĀ-, kuĀĀecĀ-, nebo rybu.
PotĀĀĵilo mĀĵ to a zvolil jsem rybu.

BohuĀ¼el - ĀĵpatnĀĵ odpovĀĀ. K veĀĀeĀĀĀmi byla rajskĀĵ polĀ-vka, Ā¼ena mluvila s koĀĀkou.

Dotaz na internetovĀĀm fĀĀru: ProsĀ-m poraĀĀte, neustĀĵle mĀĵ
svĀĀ- mezi prsty na nohou, co mĀĵm dĀĵlat?

OdpovĀĀ: PĀĀĀĵde na to, mezi kterĀ½mi. ObecnĀĵ se obraĀĵte na koĀ¼nĀĀho ĀĀkaĀĀĀe, pokud
vĀĵs ale svrbĀ- mezi obĀĵma palci na nohou, doporuĀĀuji radĀĵji gynekologa.

Dva muĀ¼i hraĵĀ- golf. Jeden z nich se prĀĵvĀĵ chystĀĵ odpĀĵlit,
kdyĀ¼ se na cestĀĵ kolem hĀĀĀĵĵĀĵ objevĀ- smuteĀĀnĀ- prĀĵvod. V pĀĀli nĀĵpĀĀĀhu se
zastavĀ-, sejme ĀĀpku, zavĀĀme oĀĀi a sklonĀ- hlavu v tichĀĀm gestu ĀĀcty.
Jeho protihrĀĵĀ se dojme: ĀĀTo je nesmĀ-rnĀĵ pĀĀsobivĀĀ, jste velmi citlivĀ½
muĀ¼." MuĀ¼ se vzpomĀĵje a odpovĀĀ: ĀĀTo vĀ-te, byli jsme svoji 35 let."

Ā¼ena se pozdĀĵ v noci vrĀĵĵ- ze sluĀ¼ebnĀ- cesty. Potichu, aby
nevzbudila manĀ¼ela, dojde do loĀ¼nice - ale zpod deky mĀĵsto dvou nohou ĀĀouhajĀ-
nohy ĀĀtyĀĀĀ! Popadne ji amok a v zĀĵchvatu zuĀĀĀivosti vezme baseballovou pĀĵĵku,
kterou majĀ- vedle postele na zlodĀĵje, a mlĀĵĵ- a mlĀĵĵ-, neĀ¼ vĀĵechno kĀĀĀik ustane.
PotĀĀ se dopotĀĵĀ- do kuchynĀĵ - kde v naprostĀĀm Āĵoku vidĀ- svĀĀho muĀ¼e, jak poklidnĀĵ
sedĀ- u stolu a ĀĀte si knĀĀĀku. KdyĀ¼ ji zaslechne, potĀĀĵenĀĵ od knĀĀĀky vzhĀĀdne:
ĀĀMilĀĵĀku, ty uĀ¼ jsi zpĀĵtky? To je vĀ½bornĀĀ! PĀĀĀĵeli tvoji rodiĀĀe, tak jsem jim
dal naĀĵi loĀ¼nici, doufĀĵm, Ā¼e ti to nevĀĀ-. NechceĀĵ je ĵĀ-t pozdravit?ĀĀ

JenĀĀĀek se u veĀĀeĀĀĀme zeptĀĵ maminky: ĀĀMami, dajĀ- se ĵĀ-st malĀĀ-
ĀĀernĀ- brouci?"

Maminka se pohorĀĵĀ-: ĀĀJenĀĀĀku o takovĀ½ch vĀĵech se mnou u veĀĀeĀĀĀme nemluv, je to
nechutnĀĀ!ĀĀ

Po veĀĀeĀĀĀmi si vzpomene a zeptĀĵ se synka: ĀĀTak o ĀĀem jsi to chtĀĵl pĀĀĀi veĀĀeĀĀĀmi
mluvit?ĀĀ

ĀĀNo teĀĀ uĀ¼ o niĀĀem,ĀĀ pokrĀĀĀ- rameny chlapec, ĀĀmĀĵla jsi jednoho takovĀĀĀho brouka v
polĀ-vce, ale teĀĀ uĀ¼ je to jedno.ĀĀ

Trvalo mi asi pĀĀl hodiny, neĀ¼ se mi koneĀĀnĀĵ podaĀĀĀĀilo
rozepnout Janinu podprsenu. VĀĵbec jsem si ten krĀĵm nemĀĵl zkouĀĵet.

ĀĀMami, kam se dĀĵvajĀ- tampĀĀnyĀĀ

ĀĀTam odkud pĀĀĀĀĵĵĀ- miminka, zlato.ĀĀ

ĀĀDo ĀĀĵpa??!!ĀĀ

Přihlížel jsem, jak se
zuby s otokou pusou a v bolestech mlčky na dveře. Ale ty se
neotvírají. Asi za pár minut otevře doktor a omlouje se: "Víte,
nežlobte se, ale sestřička se udělala špatně, tak jsem jí
dávám Hofmannovy kapky". "To vidím," říká pacient, "ještě vím koukají
HOFMAN..."